

TOELICHTING OP DE NEDERLANDSE BEURS BEDRIJFSSCHADEPOLIS VOOR UITGEBREIDE GEVAREN (NBBU 2002)

A. INLEIDING

Omdat de Nederlandse Beurs Bedrijfsschadepolis voor Uitgebreide Gevaren (hierna: NBBU) de eerste beursbedrijfsschadepolis is, maar ook gezien de vele vragen en opmerkingen waarmee de samenstellers van deze polis tijdens hun werkzaamheden werden geconfronteerd, lijkt een uitvoerige algemene toelichting uiterst zinvol. Deze toelichting is op niet inhoudelijke punten gewijzigd in het najaar van 2001 door de introductie van de NBBU 2002. Deze beurspolis is toen ontstaan van schoonheidsfoutjes en aangepast aan de euro aan de markt gepresenteerd.

B. MOTIVATIE

Al voordat de Nederlandse Beurspolis voor Uitgebreide Gevaren (hierna: NBUG) gelanceerd was, werd duidelijk dat er behoefte bestond aan een bedrijfsschadepolis die zowel qua stijl als dekking vergelijkbaar zou zijn met de NBUG. Er zijn immers vele polissen die bestaan uit combinaties van dekkingen tegen zaakschade en tegen bedrijfsschade. Begrijpelijkerwijs werd geconstateerd dat het uiterst vreemd zou worden als de dekking tegen zaakschade in een moderne stijl was weergegeven terwijl de bedrijfsschadedekking daarentegen nog in een sterk verouderde stijl is geschreven.

Bovendien werd impliciet ook de behoefte aan een gecombineerd polisformulier duidelijk.

C. GEHANTEERDE METHODEN

Bij het schrijven van de NBBU:

- C.1. is dezelfde stijl gehanteerd als bij het schrijven van de NBUG t.w.:
 - C.1.1. hedendaags Nederlands gebruiken;
 - C.1.2. het gebruik van overbodige woorden vermijden;
 - C.1.3. vaktermen vermijden;
 - C.1.4. indien mogelijk korte zinnen gebruiken;
 - C.1.5. (alleen) als het de duidelijkheid bevordert meer woorden gebruiken;
 - C.1.6. indien mogelijk verwijzingen naar andere artikelen of wetsartikelen vermijden.

Doelstelling: een polis is het contract tussen verzekeraars en verzekerden. Het is van belang dat de inhoud van dat contract duidelijk en begrijpelijk is voor beide partijen, zowel voor de vaktechnisch deskundige verzekeraar als voor de verzekerde die vaktechnisch als leek beschouwd moet worden.

Alleen door duidelijkheid na te streven kan het kleine-letters-imago, dat de verzekeringsindustrie helaas bij haar afnemers heeft, worden bestreden.

- C.2. is evenals bij de NBUG een inhoudsopgave opgenomen. Dit is gedaan om de toegankelijkheid tot de inhoud van de polis te vergroten, uiteraard met name voor de verzekerden.
- C.3. zijn de termen die in de polis worden gebruikt en waarvoor in artikel 1 een begripsomschrijving opgenomen is, cursief weergegeven.

Ook hiermee wordt gepoogd de begrijpelijkheid van de polis tekst voor verzekerden te verbeteren.

- C.4. zijn de bepalingen in de polis die voor verzekerde negatief kunnen zijn - uitsluitingen, etc. - gearceerd weergegeven.

De doelstelling hiervan ligt in dezelfde lijn: verzekerde nadrukkelijk attenderen op deze bepalingen teneinde het kleine-lettertjes-imago te bestrijden.

- C.5. zijn de gedekte gevaren, etc. zoveel mogelijk gelijk gehouden aan de NBUG.
- C.6. zijn de 'algemene' artikelen ongewijzigd overgenomen van de NBUG.
- C.7. is er waar mogelijk rekening mee gehouden dat beide polissen (NBUG en NBBU) tot één geheel moeten kunnen worden samengebracht.
- C.8. zijn zoveel mogelijk de in de NBUG gebruikte teksten overgenomen. Omdat de NBBU bedrijfsschade dekt terwijl de NBUG zaakschade dekt, kon dat uiteraard niet overal.

Bovendien heeft voortschrijdend inzicht incidenteel tot andere formuleringen geleid.

- C.9. zijn de VNAB-clausules die van toepassing zijn, opgenomen.

D. DOELSTELLING BEDRIJFSSCHADEPOLIS

De bedrijfsschadeverzekering dekt (artikel 2.1) de derving van de brutowinst van de onderneming gedurende de schadevergoedingstermijn indien die derving te wijten is aan een storing in de bedrijfsactiviteiten die is veroorzaakt door een gedekt gevaar.

Eventuele derving die veroorzaakt wordt door nalatigheid van verzekerde is niet gedekt, maar de derving die buiten de invloedssfeer van verzekerde ontstaat wel.

Verzekerd is de derving van brutowinst (vergroting van verlies) van de onderneming die bereikt zou zijn als de onderneming niet door een gedekt gevaar zou worden getroffen.

Men zou dus kunnen zeggen dat de bedrijfsschadeverzekering de 'toekomst' dekt, het resultaat dat bereikt zou zijn als het bedrijf niet getroffen zou zijn geweest door een gedekt gevaar.

Veronderstel dat de brutowinst normaliter +/- 100 zou zijn geworden, maar doordat de onderneming door een gedekt gevaar is getroffen bedraagt de brutowinst slechts +/- 40. Aannemende dat de verzekerde som en de uitkeringstermijn voldoende is dan vergoedt de bedrijfsschadeverzekering +/- 60. Daarmee is de onderneming immers in de financiële positie gebracht die zou zijn behaald als het niet door het gedekte gevaar zou zijn getroffen (+/- 100).

Hetzelfde principe geldt uiteraard ook indien de onderneming verlies zou maken. Veronderstel dat het resultaat van de onderneming normaliter $-/- 10$ zou zijn. Door een schade door een gedekt gevaar wordt het verlies vergroot tot $-/- 20$. Verzekeraars vergoeden in dat geval $+/+ 10$. Daarmee is de onderneming immers in de financiële positie gebracht die zou zijn behaald als het niet door het gedekte gevaar zou zijn getroffen ($-/- 10$).

Door dit uitgangspunt vast te houden kunnen discussies die meestal eerst ingeval van schade worden gevoerd, veelal snel worden beëindigd. Het gaat er immers om dat de derving van brutowinst (vergroting van verlies) doordat de onderneming door een gedekt gevaar is getroffen, wordt gecompenseerd.

D.1. VOORBEELDEN:

Uitgangspunt is dus: wat zou het financiële resultaat van de bedrijfsactiviteiten zijn geweest als het bedrijf niet door een gedekt gevaar was getroffen.

- D.1.1. Veronderstel dat na de verzekerde gebeurtenis voor herstel een machine terug moet naar de producent en tijdens het (retour-) transport of bij de producent wordt de machine opnieuw beschadigd waardoor het nog langer duurt voordat de bedrijfsactiviteiten weer op het normale peil zijn dan komt ook de derving van de brutowinst die daardoor wordt veroorzaakt voor rekening van verzekeraars.

Zou immers de oorspronkelijke schadeveroorzakende gebeurtenis niet hebben plaatsgevonden dan zou de machine niet naar de producent zijn gezonden en de daaropvolgende schade zou dus ook niet hebben kunnen plaatsvinden.

- D.1.2. Veronderstel dat van de zijde van de verhuurder vertraging wordt veroorzaakt bij het herstel van het gebouw waarin het bedrijf van verzekerde is gevestigd - een vertraging die dus buiten de invloedssfeer van verzekerde ligt - dan valt de door deze vertraging veroorzaakte bedrijfsschade onder de dekking.

Zou immers de schadeveroorzakende gebeurtenis niet zijn voorgevallen dan zou (de vertraging van) het herstel van het gebouw niet hebben gespeeld en zou er dus ook geen sprake zijn geweest van de als gevolg daarvan veroorzaakte bedrijfsschade.

- D.1.3. Veronderstel dat na de verzekerde gebeurtenis die de storing in de bedrijfsactiviteiten veroorzaakte de algemene vraag naar het product van verzekerde is teruggelopen waarbij het duidelijk is dat er geen relatie is tussen die teruglopende vraag en de storing in de bedrijfsactiviteiten dan komt de derving die daarvan de oorzaak is niet voor rekening van verzekeraars.

Zou de schadeveroorzakende gebeurtenis niet hebben plaatsgevonden dan zou verzekerde immers ook met die teruglopende vraag zijn geconfronteerd.

- D.1.4. Veronderstel dat na de verzekerde gebeurtenis voor herbouw vergunningen nodig zijn die langer op zich laten wachten dan de termijn die voor het verkrijgen van zo'n vergunning gebruikelijk is, waardoor de periode die nodig is om de bedrijfsactiviteiten weer op het normale peil te brengen meer tijd vergt dan komt de derving van de brutowinst die daardoor wordt veroorzaakt ook voor rekening van verzekeraars.

Zou immers de schadeveroorzakende gebeurtenis niet hebben plaatsgevonden dan zou de vergunning niet zijn aangevraagd en zou verzekerde dus niet zijn geconfronteerd met deze derving van brutowinst.

- D.1.5. Veronderstel dat na de verzekerde gebeurtenis en dankzij een intensieve advertentiecampaignede aldus te proberen het cliëntenverlies tot een minimum te beperken - zou blijken dat, nadat de brutowinst in eerste instantie achterliep bij hetgeen normaliter mocht worden verwacht, de omzet daarna onverwacht sterker aantrekt dan gebruikelijk is dan komt uiteraard alleen het saldo van deze ontwikkeling voor rekening van verzekeraars.

Het resultaat van de onderneming is met de vergoeding van dat saldo immers op het niveau gebracht dat zou zijn behaald als er geen storing in de bedrijfsactiviteiten was geweest.

- D.1.6. Veronderstel dat na een verzekerde gebeurtenis de derving van de brutowinst beperkt kon worden doordat de voorraad grondstoffen, gereed product, e.d., waarover de onderneming om haar moverende redenen beschikte, werd aangesproken dan komen de extra uitgaven (uiteraard niet de materiaalkosten) om de voorraad weer op het oude peil te brengen voor rekening van verzekeraars.

Verzekerde is daarmee immers in de positie gebracht die hij zou hebben gehad als de gebeurtenis niet had plaatsgevonden.

D.2. BESPARINGEN IN DE DOORGAANDE BEDRIJFSKOSTEN, KOSTEN DIE ALS DOORGAANDE BEDRIJFSKOSTEN WAREN AANGEMERKT, MAAR NA HET EVENEMENT NIET OF VERMINDERD BLIJKEN DOOR TE GAAN, UITKERINGEN VAN OVERHEIDSINSTANTIES, UITKERINGEN UIT HOOFDE VAN ANDERE POLISSEN (ZIE HIERNA) VERHOGEN DE WINST EN VERMINDEREN DERHALVE DE SCHADEVERGOEDING UIT HOOFDE VAN DE BEDRIJFSSCHADEPOLIS.

- D.2.1. Uitkeringen uit hoofde van zogenaamde aanvullende dekkingen of ongedekte belangen polissen verhogen de winst en verminderen derhalve de schade-uitkering.

Deze dekkingen zijn oorspronkelijk (toen bedrijfsschadeverzekering geen gemeengoed was) bedoeld om andere schade dan de (directe) zaakschade (enigszins) te vergoeden.

Zo'n schade-uitkering niet betrekken in de vaststelling van de bedrijfsschade zou strijdig zijn met het indemniteitsbeginsel.

Een aanvullende dekking in combinatie met bedrijfsschadepolis, mits die voldoende dekking biedt, is normaliter dus een overbodige.

Natuurlijk zijn er situaties waar verzekerde om voor hem moverende redenen het noodzakelijk acht om naast een bedrijfsschadedekking ook nog een aanvullende dekking af te sluiten. In die gevallen is het raadzaam om in de bedrijfsschadepolis aan te tekenen dat verzekeraars ervan kennis hebben genomen dat er ook een aanvullende dekking loopt en dat een eventuele uitkering uit hoofde van die aanvullende dekking een schadevergoeding uit hoofde van de bedrijfsschadepolis niet zal beïnvloeden.

Eenvoudiger is uiteraard om in zo'n geval beide dekkingen bij dezelfde verzekeraar(s) op één polis onder te brengen.

- D.2.2. Voor uitkeringen uit hoofde van een huurdergingsdekking (specifieke polis of een extra dekking in de gebouwenpolis) geldt het argument "in strijd met het indemniteitsbeginsel" ook.

Het onderwerp 'vergoeding van huurderging' moet overigens vanuit twee gezichtspunten worden gezien:

- D.2.2.1. Huurpenningen die onderdeel vormen van de hoofdactiviteit van de onderneming zijn onderdeel van de brutowinst van die onderneming en derhalve op de bedrijfsschadepolis meeverzekerd. Een (specifieke) huurdervingsdekking is in dat geval dus overbodig.

Bij de vaststelling van de verzekerde som zal hiermee rekening moeten worden gehouden.

Als evenwel ingeval van schade toch een huurdervingsdekking blijkt te bestaan dan zal de uitkering die uit hoofde van die dekking wordt verleend de winst verhogen en derhalve komt de derving van de huur - althans voorzover die vergoed wordt uit hoofde van die huurdervingsdekking - min of meer automatisch niet ten laste van de bedrijfsschadepolis.

- D.2.2.2. Het is ook mogelijk dat de onderneming is gevestigd in een gebouw dat eigendom van de onderneming is en dat daarvoor (boekhoudkundig) geen huur wordt verrekend. In zo'n geval voorziet de gebouwenpolis wellicht in een uitkering van (een fictief bedrag voor) 'gederfde huur'.

Ook die uitkering komt ten goede van het resultaat van de onderneming en vermindert derhalve de uitkering uit hoofde van de bedrijfsschadepolis.

Uiteraard is het mogelijk dat huur (bijvoorbeeld ten behoeve van een tijdelijk onderkomen voor de onderneming) onderdeel is van de extra kosten. Die kosten worden vergoed overeenkomstig het gestelde in artikel 5 van de polis.

- D.2.3. De zaakschadepolis vergoedt de toegevoegde waarde. Bijvoorbeeld de waarde die verzekerde inmiddels aan de verloren gegane grondstoffen had toegevoegd. Die toegevoegde waarde wordt derhalve niet (nogmaals) uit hoofde van de bedrijfsschadepolis vergoed.

E. POLISTEKST

E.1. ARTIKEL 1

De begripsomschrijvingen zijn alfabetisch geordend. Het is in feite een woordenboek van de cursief gedrukte begrippen die elders in de polis worden gebruikt. De alfabetische volgorde maakt het zoeken naar de omschrijving van die begrippen eenvoudiger.

E.2. ARTIKEL 1.1

De formulering van dit artikel impliceert dat de onderlinge afhankelijkheid van tot de verzekerde onderneming behorende bedrijven ook gedekt is, althans indien en voor zover die bedrijven/locaties onder de in het polisblad gegeven omschrijvingen (verzekerde, locaties, etc.) vallen.

Zie ook het hierna bij artikel 1.12 gestelde.

E.3. ARTIKEL 1.2

Met de vaststelling van de verzekerde som respectievelijk de jaarlijkse opgave van de brutowinst (artikel 9) moet hiermee dus rekening worden gehouden.

E.4. ARTIKEL 1.6

Het is niet noodzakelijk dat verzekerde eigenaar is van de hier als gevaarsobject omschreven zaken. Gebouwen kunnen bijvoorbeeld gehuurd zijn, inventaris geleast en goederen kunnen van derden zijn.

Het gaat erom dat schade aan of verlies van gevaarsobjecten, voorzover die vallen binnen de beschrijving van het verzekerde bedrijf, tot bedrijfsschade kan leiden.

E.5. ARTIKEL 1.8

Uiteraard gaat het niet alleen om de op papier e.d. vastgelegde gegevens, maar ook om digitaal of anderszins vastgelegde gegevens.

E.6. ARTIKEL 1.12

Een gelieerde onderneming is hieronder begrepen, voorzover deze geconsolideerd is opgenomen in de jaarrekening van de in het polisblad als verzekerde genoemde rechtspersoon.

Als dat niet het geval is en de 'gelieerde onderneming' dient toch te zijn meeverzekerd dan kan dat door die onderneming ook als verzekerde op te nemen in het polisblad.

E.7. ARTIKEL 1.13

Doordat de verzekeringnemer ook geacht wordt verzekerde te zijn, ontstaat het gevaar van onderverzekering als met deze toevoeging geen rekening is gehouden bij het vaststellen van de verzekerde som. Daarom geldt deze toevoeging alleen indien daarmee ook rekening is gehouden met het vaststellen van de verzekerde som.

E.8. ARTIKEL 2

De dekking loopt parallel aan de dekking van de NBUG.

Bij het lezen van de 'gedekte gevaren/gebeurtenissen' (artikel 2.1.1 t/m 2.1.25) moet men zich realiseren dat er een directe relatie bestaat tussen dat artikel en het gestelde in artikel 2.1. Met andere woorden er moet sprake zijn van schade aan of verlies van het gevaarsobject en die schade moet plotseling door een gevaar als genoemd in artikel 2.1.1 t/m 2.1.25 zijn veroorzaakt.

E.8.1. Voor zover mogelijk is de tekst identiek aan de tekst van de NBUG. Het bleek niet mogelijk de tekst van de NBUG altijd exact aan te houden. Uit sommige teksten van de NBUG blijkt logischerwijs nadrukkelijk dat het om een dekking tegen zaakschade gaat. Voor de NBBU was in die gevallen een aanpassing van de tekst noodzakelijk. Bijvoorbeeld artikel 2.1.4:

NBUG: 'Schade aan elektrische en elektronische apparatuur

NBBU: 'Bedrijfsschade als gevolg van schade aan of verlies van elektrische en elektronische apparatuur

E.8.2. De oplettende waarnemer zal constateren dat in de koppen van de subartikelen van artikel 2.1 - overigens op dezelfde wijze als bij de NBUG - verschillend met leestekens is (lijkt te zijn) omgesprongen. Bijvoorbeeld:

Brand: Ontploffing Blikseminslag.

De primaire reactie zou kunnen zijn dat leestekens niet consequent gebruikt zijn. Er is evenwel een logica aanwezig, namelijk:

- Na een dubbele punt volgt een definitie van het in de kop genoemde gevaar.

- Als er geen leesteken staat dan kan/moet gewoon doorgelezen worden.

Bijvoorbeeld: "Ontploffing onmiddellijk veroorzaakt door"

- Na een punt volgt niets meer.

Het genoemde gevaar behoeft geen definitie noch een verdere omschrijving.

E.9. ARTIKEL 2.1.4

Het betreft een bedrijfsschadedekking die qua dekking parallel loopt met de NBUG. De elektrische en elektronische apparatuur is onderdeel van de gevaarsobjecten (gebouwen, bedrijfsuitrusting/ inventaris en/of goederen). Omdat hier dus niet de term 'gebouw' of 'gevaarsobject' kan worden gehanteerd, is de term 'object' gebruikt.

E.10. ARTIKEL 2.1.8.3

Schade als gevolg van ijzel is tevens gedekt.

E.11. ARTIKEL 2.1.13

Omdat de NBBU een bedrijfsschadedekking is, is de uitsluiting van de NBUG (het glas zelf is niet verzekerd) niet overgenomen. Dat zou in theorie kunnen impliceren dat een gebroken ruit zonder verdere schade tot een (minimale) claim onder de NBBU zal leiden.

E.12. ARTIKEL 2.1.21

Om misverstanden te voorkomen: door een staking wordt ongetwijfeld brutowinst gederfd, maar deze polis verzekert dat niet. Alleen bedrijfsschade als gevolg van schade aan of verlies van het gevaarsobject door werkstaking is verzekerd. Dat blijkt overigens uit de aanhef (artikel 2.1).

E.13. ARTIKEL 2.4.1

Met 'onbereikbaar zijn' wordt uiteraard ook gedeeltelijke of verminderde (on)bereikbaarheid bedoeld.

E.14. ARTIKEL 2.4.2

Onder het elektriciteitsproductiebedrijf worden niet alleen de 'traditionele' elektriciteitscentrales bedoeld, maar ook windmolenparken, warmtekrachtcentrales, e.d.

De bedrijfsstagnatie in het verzekerde bedrijf moet langer dan zes uren achtereen duren.

E.15. ARTIKEL 2.5

Omdat de omschrijving geheel anders is dan de vergelijkbare bepaling in de NBUG wordt opgemerkt dat dit de bedrijfsschade-variant is van artikel 2.2 van de NBUG.

E.16. ARTIKEL 3.1.3 EN 3.1.4

Met deze artikelen wordt bedrijfsschade als gevolg van schade aan of verlies van bedrijfsuitrusting/ inventaris en/of goederen door een gedekt gevaar op locaties binnen Europa gedekt. Dit kan dus ook betrekking hebben op schade aan of verlies van bedrijfsuitrusting/inventaris en/of goederen op locaties van toeleveranciers.

Met nadruk wordt opgemerkt dat het om een zeer beperkte dekking gaat:

- schade aan of verlies van bedrijfsuitrusting/inventaris en/of goederen;
- maximaal € 125.000 per locatie.

Voor het verzekeren van het toeleveranciersrisico is veelal een ruimere dekking gewenst.

Zo'n dekking zal dus specifiek moeten worden overeengekomen.

E.17. ARTIKEL 3.2.

Om misverstanden te voorkomen is hier nadrukkelijk het afnemersrisico uitgesloten.

Dit risico wordt sowieso slechts sporadisch meeverzekerd. Dat geeft wellicht ten onrechte de indruk dat daar slechts zelden behoefte aan is.

Het is niet uitgesloten dat juist door deze uitsluiting op te nemen er meer aandacht zal ontstaan voor de vraag of meeverzekering ervan al dan niet zinvol is.

E.18. ARTIKEL 5

Indien het verzekerde bedrag lager blijkt te zijn dan de brutowinst die over de schadevergoedingsperiode verwacht mocht worden dan loopt verzekerde dus voor het verschil zelf risico; verzekerde is in zo'n geval vergelijkbaar met een co-assuradeur. Het maken van extra kosten is dus ook in het belang van verzekerde; immers met het maken ervan wordt ook zijn aandeel in het totale schadebedrag verlaagd. Deze kosten zullen in dat geval dus in evenredigheid door verzekeraars en verzekerde moeten worden gedragen.

Als de schadevergoedingstermijn korter blijkt te zijn dan de periode waarover bedrijfsschade wordt geleden dan is het maken van extra kosten ook in het belang van verzekerde; hij is immers risicodragend voor het deel van de periode waarmee de schadevergoedingstermijn wordt overschreden. De extra kosten komen alleen voor rekening van verzekeraars indien en voor zover daarmee de schadevergoeding c.q. de schadevergoedingstermijn uit hoofde van de verzekering is verminderd respectievelijk ingekort.

E.19. ARTIKEL 5.1

Alhoewel dat strikt genomen niet noodzakelijk is, is het zinvol als de (expert van) verzekeraars zijn fiat om die extra kosten te maken schriftelijk bevestigt aan verzekerde. Met zo'n bevestiging kan immers een discussie achteraf worden voorkomen.

E.20. ARTIKEL 7

In veel van de in omloop zijnde bedrijfsschadepolissen wordt aan verzekerde de keuze gelaten de grootte van bedrijfsschade te laten vaststellen op basis van productie- of omzetvermindering.

Zoals onder D al wordt gesteld dekt de bedrijfsschadepolis de derving van de brutowinst.

Er is geen aanleiding om in de polis vast te leggen op welke manier de experts tot de vaststelling van die derving moeten komen, noch om een keuzemogelijkheid daarvoor te geven. De wijze van vaststellen van die derving wordt - zoals dat ook het geval is in de NBUG en andere polissen - overgelaten aan de deskundigheid van de expert.

E.21. ARTIKEL 8.2

Het gaat in dit artikel om het niet voortzetten van de getroffen bedrijfsactiviteit.

Veronderstel dat een filiaal van een doe-het-zelf-bedrijf door een brand wordt getroffen en vervolgens besluit de onderneming om dat filiaal niet meer te herstarten. In dat geval worden de bedrijfsactiviteiten van dit bedrijf nog steeds voortgezet. De schaderegeling zal dus moeten plaatsvinden op basis van het totale belang van de onderneming.

E.22. ARTIKEL 8.4

Nadat de experts zich een oordeel hebben gevormd omtrent de mogelijke omvang van de bedrijfsschade, kunnen zij om voorschotbetalingen verzoeken.

Indien en voor zover voorschotbetalingen noodzakelijk zijn teneinde (maatregelen te kunnen nemen om) bedrijfsschade te beperken, de voortzetting van het bedrijf te stimuleren, etc. zullen verzekeraars daarmee instemmen. Voorschotbetalingen zijn dan immers ook in het belang van verzekeraars.

E.23. ARTIKEL 9

De opgave van de onafhankelijk deskundige komt veelal eerst nadat het boekjaar al vele maanden daarvoor is afgesloten. Die opgave geeft dus de werkelijke brutowinst weer met betrekking tot het verleden: over het boekjaar dat al geruime tijd geleden is afgesloten.

Verzekerd is evenwel de toekomst; zie het hiervoor onder D gestelde.

De gegevens die de opgave bevatten (het verleden) kunnen dus nimmer worden gehanteerd voor advies terzake van de te verzekeren som. Die gegevens kunnen hooguit een mogelijke trend in de ontwikkeling van de onderneming weergeven.

De verzekerde som zal daarentegen moeten zijn gebaseerd op het verwachtingspatroon met betrekking tot de komende periode; tenminste de periode die overeenkomt met de schadevergoedingstermijn.

Attentie: dat is dus altijd (hopelijk) nog veel verder in de toekomst want eerst nadat er sprake is van schade aan of verlies van het gevaarsobject door een gedekt gevaar zal de schadevergoedingstermijn aanvangen en de derving van de brutowinst van die (toekomstige) termijn is verzekerd.

E.24. ARTIKEL 12

Tegenover de verplichting van verzekerde om de overeengekomen premie te betalen staat de verplichting van verzekeraars om de overeengekomen schade te vergoeden. Met de schadevergoeding is de verzekeraar zijn deel van de overeenkomst nagekomen en wordt de verzekerde som derhalve met deze vergoeding verminderd.

Teneinde te voorkomen dat die vermindering ertoe zou leiden dat er geen of onvoldoende dekking resteert, wordt in dit artikel die vermindering teniet gedaan.

In feite is er sprake van een bijverzekering waarvoor normaliter premie verschuldigd is. Middels deze clausulering wordt het verrekenen van premie achterwege gelaten.

Aan verzekeraars wordt evenwel de vrijheid gelaten om deze automatische bijverzekering te weigeren. Daarmee wordt ook de mogelijkheid opengelaten om de bijverzekering alleen te accepteren indien daarvoor ook premie wordt verrekend.

E.25. ARTIKEL 13

Na intermediairwijziging wil het wel eens voorkomen dat het nieuwe intermediair de overgang van aandelen van de verzekerde onderneming aangrijpt om de rechten op provisie van het vorige intermediair ter discussie te stellen in de veronderstelling dat overgang van aandelen hetzelfde is als overgang van het belang.

Daarvan is evenwel geen sprake. De verzekerde onderneming is weliswaar overgegaan in andere handen, maar dat gebeurt in principe constant op de effectenbeurs. De verzekerde onderneming is desalniettemin nog steeds dezelfde onderneming met haar rechten en haar verplichtingen.

E.26. ARTIKEL 14

Dit is een VNAB-clausule. Destijds ontworpen door de commissie Betalingsverkeer Co-assurantie en door de ledenvergadering VNAB van 16 december 1998 als zodanig geaccepteerd.

E.27. ARTIKEL 15

Dit is een VNAB-clausule. Destijds ontworpen door de commissie Administratieve Ondertekening Polisdocumenten en Schadeproces Co-assurantie (AOP/SPC) en door de ledenvergadering VNAB van 27 mei 1993 als zodanig geaccepteerd.

E.28. ARTIKEL 18

Dit is een VNAB-clausule die door de ledenvergadering VNAB van 30 juni 1986 als zodanig geaccepteerd.

E.29. ARTIKEL 21

Een beurspolis, zoals de NBBU, is een basiscontract. Door middel van aanvullende clausuleringen respectievelijk bepalingen die ook als zodanig herkenbaar moeten zijn, kunnen afwijkingen van de tekst van de NBBU worden gerealiseerd.

- E.29.1. Een beurspolis moet bij de introductie ervan zonder toevoegingen voldoen aan de wensen en behoeften van het overgrote deel van de verzekerden die op dat moment een dergelijke dekking hebben.

samenstellers van de NBBU zijn van mening dat de NBBU aan dit criterium voldoet.

De mogelijkheid om door middel van aanvullende clausuleringen af te wijken van het basiscontract is dan ook bedoeld om te kunnen voldoen aan de specifieke wensen respectievelijk behoefte van individuele verzekerden. In dat geval wordt aldus echt maatwerk geleverd.

- E.29.2. Uiteraard kan in de praktijk blijken dat makelaars standaard aan de NBBU eigen clauses toevoegen.

Die clauses zullen binnen afzienbare tijd gemeengoed worden, althans als concurrerende makelaars het nut en de noodzaak van het standaard opnemen van die clauses relevant blijken te vinden.

In dat laatste geval zullen die clauses ongetwijfeld bij de eerstvolgende herziening van de NBBU worden meegenomen.

- E.29.3. Alleen bij een algemeen gebruik van de NBBU wordt de toegevoegde waarde van de individuele makelaar onmiddellijk en op eenvoudige wijze zichtbaar voor iedere willekeurige verzekerde.

De (aspirant-)verzekerde ziet zich bij een algemeen gebruik van de NBBU immers dan niet langer geplaagd voor de welhaast onmogelijke opgave om uit verschillende makelaarspolissen de veelal minimale verschillen te moeten zoeken en vast te stellen. Hij kan volstaan met een vergelijking van de opgenomen aanvullende clauses, althans als daar in het specifieke geval behoefte aan zou blijken te bestaan. De (aspirant-) verzekerde kan daardoor op uiterst eenvoudige wijze de toegevoegde waarde van de makelaar respectievelijk de verschillen tussen de producten van meerdere makelaars vaststellen.

Amsterdam, oktober 2001

Disclaimer Toelichting op de Nederlandse Beurs Bedrijfsschadepolis voor Uitgebreide Gevaren (NBBU 2002)

Hoewel de in deze toelichting op de Nederlandse Beurs Bedrijfsschadepolis voor Uitgebreide Gevaren (NBBU 2002) getoonde informatie met zorg is samengesteld, kan voor de juistheid en volledigheid daarvan niet worden ingestaan. De VNAB aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor onjuistheid of onvolledigheid van de informatie noch voor de gevolgen van het gebruik daarvan.

Deze toelichting is na het ontwikkelen van de 2002 Nederlandse Beurs Bedrijfsschadepolis voor Uitgebreide Gevaren (NBBU 2002) geschreven om de intenties en/of bedoelde werking van de verschillende teksten toe te lichten. In 2006 zijn verwijzingen naar wetsartikelen in de NBBU aangepast met als doel de modelvoorwaarden daar waar nodig aan te passen aan het toen van kracht wordende Nieuw Burgerlijk Wetboek (NBW). Technisch inhoudelijk zijn er geen wijzigingen aangebracht in de NBBU 2006 in relatie tot de NBBU 2002.

De tekst is beschikbaar via de website van de Coöperatieve Vereniging Nederlandse Assurantie Beurs B.A., www.vnab.nl.